

ASSOCIATION DES DOIGTS DE FEE/Käden taidot ry. Nukkenallemuseo, Ranska/ jäsenmaksu  
aikuinen 22€ ja nuori 12€  
4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France (OP553902-213402)

Hei, Lézan, 23/6/07 <http://myoldbear.free.fr> ; [www.20six.fr/museopaivakirja](http://www.20six.fr/museopaivakirja)  
Vuoden vaihteessa kirjoitin viimeksi museon kuulumisia. Nyt on taas aika kerrata kulunutta puolta vuotta. Alkuvuosi on tuonut mukanaan paljon uutta. Tästä vuodesta tulee « talovuosi » .

Heti tammikuussa aloin käydä taloja katsomassa. Olen siitä puhunut jo kauan, mutta nyt vasta, kun on auto, se on ollut paremmin mahdollista. Ja toisaalta kiitos retkeilymajan Sébastienille, joka minut käynnisti liikkeelle. Olen ollut hyvin kiintynyt tähän talooni, siinä yksi syy, miksi on ollut vaikeaa alkaa hakemaan toista taloa. Vaikka Nukkenallemuseo tarvitsee isommat tilat ja paremman paikan. Se on selvää.

Heti löytyi naapurikylästä ihana vanha talo, joka olisi ollut hyvä museota varten. Mutta loppujen lopuksi se talohanke kaatui. D.D.E. eli Ranskan « rakennuslupien antopaikka »- vaatii jokaiselta uudelta toimitilalta rakennuslupahakemuksen, johon talomyyjä ei suostunut. T.s. kaikki täytyy olla normien mukaista, koska on kyseessä julkinen paikka.

Tuosta « rakennuslupien antopaikasta » - keksimästäni pikakäännöksestä puheenollen. Kun on ollut kauan poissa kotimaasta, äidinkieli jää vähemmälle. Heti ei tule aina mieleen oikea sana, vaan joku vähän sinnepäin. Muistan, kun isä puhui joskus ajat sitten yhdestä miehestä, jolla oli r-vika. Hänellä oli tapana keksiä kaikkien r-sanojen tilalle joku muu vaihtoehto, jossa ei ollut r-kirjainta. Traktorista tuli 'peltokone' jne. Oli hänellä niistä kova keksiminen! Puheesta tuli silloin aika koomista. Mies sanoi vitsejä huomaamattaan, kun hän halusi kätkeä oman ongelmansa. Toisaalta loppujen lopuksi r-vika oli hänen persoonallisuuspiirteensä ja se teki hänestä humoristisen. Viat tai ongelmat eivät aina ole negatiivisia. Niistä voi tulla myös positiivisia. Elämä täytyy olla maustettu hiukan huumorilla. - Siinä yksi muisto t.s.tarina, joita kerään uusille 1000histoires sivuille, joista jäljempänä.

Takaisin asiaan. Tuohon talokaupankäyntiin kului yli kuukauden päivät ja samalla laitoin oman taloni myyntiin. Nyt se oli helpompaa, kun olin nähnyt toisen hienon talon. Uutta toista mahdollista taloa en ole kyllä löytänyt sen jälkeen, enkä ole etsinytkään paljoa. Ei sellaista helpolla löydä, koska budjetti on aika tiukka ja vaatimukset ovat suuret. Nyt on uusi toivomus: olisi hienoa jos olisi pieni puutarha, jota tässä talossa ei ole. Silloin voisin ottaa koiran, museovahdin. Saa nähdä. Lisäksi olisi toivottavaa, että saisin myytyä tämän talon ensin. Muuten joutuu ottamaan kallista väliaikaista talolainaa, joka tulee maksamaan noin 200-300euroa kuukausi. Toisaalta Nicolas Sarkozyn, uuden presidentin toimesta tulee voimaan, tai on jo, uusi laki, jonka mukaan asuntolainan korot saa vähentää verotuksessa. Se vauhdittaa uudestaan kiinteistömarkkinoita.

Maaliskuussa olin Salon de Provence'essa Kansainvälisessä nukketapahtumassa. Siellä oli Steiff-nallenäyttely (maailman kuuluisin nallemerkki). Se oli hienosti tehty näyttely muuten, vaikka vanhoja Steiff-nalleja 1900-luvun alusta siellä ei ollut. Minulle tuli ajatus, että joskus täytyy päästä Saksaan Steiff-museoon. Siltä Provencen kevätreisulta kokoelmaan tuli italialainen Lenci-nukke ja saksalainen Hermann-nalle. Se oli ensimmäinen pisin automatkani, vähän yli 200km.

Huhtikuussa olin Barjac'in antiikkimarkkinoilla. Se oli taas värikäs tapahtuma. Ja löysin vastauksen moniin antiikkikysymyksiini. Siellä näkee kaikenlaista ja oppii. Tunnen nyt paremmin kokoelmani. Tyhjänä en tullut kotiin. Ja ihme kyllä kohtuuhintaan tein löytöjä. Barjac'in tapahtumaa pidetään yleensä kalliina. Ostin puiset kotitekoiset nukerattaat 1920-30-luvulta. Ne ovat tosi alkeelliset ja vaatimattomat. Aika on jättänyt jälkensä. Mutta juuri siksi ne olivat minusta ihastuttavat! Lisäksi mukaan matkaani sieltä tulivat iso musta hauska Saapasjalkakissa, jolla on ongenvapa ja kala, vanha yksinäinen nalle ja puulastuilla täytetty räsyinen valkohäntäpeura 1930-luvulta. Onneksi

minulla on nykyään auto! Siinä minulla riittää kiitoksenaihetta loppumattomiin. Sain vielä kaupanpäällisiäkin: 1960-luvun Lotto-pelin ja kumisen 1950-luvun vauvan helistimen. Sellaista ei ole vielä kokoelmassani. Niillä helistimillä on pari- tai monituhatuotinen historia (katso engl.version linkit 1000histoires). Internetissä niitä näkee mitä erikoisempia keksintöjä. Toinen hyvin vanha lelu on hyrrä. Myös jojo.

Huhtikuussa olin Suomessa, kun me saimme Nîmesin työstä noin 10 päivän loman. Se oli tervetullutta. Koti-ikävä tulee aina välillä. Kotimaa on aina kotimaa. Ja 90-vuotias äiti odottaa... Se ajatus kantaa ulkomaillakin. Ei ilman perheen ja ystävien tukea mitään voisi tehdä.

Suomen matkalta löysin kokoelmaan 1900-luvun alun puisen (kahden vastapäätä istuttavan) petsatun pihakeinulelun. Harvinainen. Se on oikein skandinavinainen. En ole täällä nähnyt. Ja 1940-luvun alun pienen pahvisen auton ja pahviset vaunut. Ne ovat ihmeen hyvin säilyneet sota-ajankin melskeen.

Täällä museossa on ollut hiljainen kevät. Mutta internetissä Myoldbearsivuilla ja kahdella blogillani, suomalaisella ja ranskalaisella on paljon kävijöitä, hyvät tilastot. Myoldbear-sivujen käyntimäärä viimeisen 12kk:n aikana on jo 14 201. Noin 1500 kuukausikäyntiä viime kuukausina. Se on paljon! Linkit vetävät eniten käyntiväkeä. Ranskalaiset ovat ensimmäisinä (49%), toisena ovat amerikkalaiset (25%) ja kolmantena suomalaiset (4%).

Toukokuussa alkoi atk-kurssini, jonka olen käynyt Nîmesin työn puitteissa. Se vauhditti uusien internetsivujeni tekoa, jotka laitoin jo nettiin, vaikka ne ovat vielä hiukan kesken. Mutta esim. keskusteluforumiin voi jo osallistua. Tässä linkki: <http://1000histoires.free.fr> Olisi hienoa, jos te kaikki kirjoittaisitte sinne jonkun tarinan, tai kerrotte pienen jutun. Esim. joku muisto tai mitä tulee mieleen, kun näette jonkun vanhan esineen.

Kiitos Tammelan 4H-kerhon lapsille, joita isosiskoni haastatteli noita 1000-tarinaa varten. Ne haastattelut laitan nettisivuille, kun kerkiän. Samat haastattelukysymykset ovat esillä netissä.

Sitten hiukan yhdistyksen taloudesta. Se on vaatimatonta kuten ennenkin. Menoja 504€ ja tuloja 104€ Kun tulot ovat pienet, täytyy supistaa menoja. Puuttuvan osan olen lainannut yhdistykselle ilman korkoa. Eteenpäin mennään kaikesta huolimatta. Ja kokoelma ei ole enää pieni. Lähentelee 1000. Sen verran suuri täytyy olla, ei muuten museolla ole tulevaisuutta. Vaikka ei voi enää kaikkea pitää edes esillä, mutta sitten, kun löydän sen isomman talon.

Nyt on yleiskokouksen aikaa ja lähetän jäsenille tässä samalla kokouskutsun tai äänestyslomakkeen, jolla voi äänestää postitse tai sähköpostilla. Meitä on nyt yhdistyksessä 13. Kiitos tukijoukoille! Onneksi on keksitty nämä yhdistykset!

Uusia suunnitelmia ei erityisemmin ole toistaiseksi. Museoelämä jatkuu hiljakseen entiseen tapaan.

Täällä Ranskassa vaihtui presidentti. Jacques Chirac'in tilalle tuli Nicolas Sarkozy. Vaikuttaa hyvältä. Yksi ilta TV-uutisissa haastateltiin Chirac'in rouvaa. Hän kertoi vasta presidentin virasta pois siirtyneen miehensä uusista tulevaisuuden suunnitelmista eläkepäiviensä varalle. Madame sanoi, että dynaaminen Jacques Chirac katsoo aina eteenpäin eikä taaksepäin.

« Eteenpäin elävä mieli, kuollut vain taaksensa katsoo »-opittiin latinan tunnilla. Mutta kyllä sitä täytyy myös taaksensa katsoa tässä elämässä, ei pelkästään eteenpäin. - « Tulevaisuuden avaimet löytyvät menneisyydestä ».

**HYVÄÄ KESÄÄ KAIKILLE!**

Kuulumisiin, puheenjohtaja

Ulla-Maija Suonpää